

раи како не знаа що проса. Какво понапре и Петра Апла нагрози ка
то рече емѣ Петра: гди не предаван себе на распатиє, а ми како ш
вѣтъ оуде: иди за ма сатино. Тако и днє рече на волюбленяго Іоанна, и
на братя егѡ Іаковъ: не знайте что да просите. Но да поиде сегѡ на
спое еѡліе, да шворн тѡ хорати гавно, за дара шменге добръ.

Еѡліе ш Марка. Зачало, мѣ.

Воврема оно, поа инсѡ дванадесати оученица своѡ, иначе на да
сказѡва и, що ка хоче да са слѡчи емѣ: ето вохѡди рече на
Іеран, и инсѡ члѡкии преда бѡде архіереѡ и кнѡиикѡ, и шѡдѡ егѡ
на смер, и предадѡт егѡ азѡкѡ, и похѡдѡ егѡ, и оуплюѡ егѡ, и оубіѡ
егѡ, и штрѣтѡ дѣнь вокрѣснетѡ. Толкованіе.

Шнапредѡ сказѡва хсѡ на оученица своѡ, що ка хоче да са слѡчи емѣ.
Това оучини зарѡ две вещи. Перво да оукрѡти и да оукрѣпи срѡца и,
и тогнѡва да са не мѡщѡва, ни да са оубѡва кога видѡ егѡ на такова
оукрѣна са смер. Почто чѡве кога знаи шнапредѡ що хоче да прѡиде
на негѡ на ко са скор, тогнѡва лесно понесе тѡ и терпи. А кога наpane
на негѡ на прѡсно бѡнедѣаніе, тогнѡва са много смѡщѡва и оубѡва са.
Второе, шѡще данѡ како хсѡ шевсѡи прѡволеніе предава себе на смер,
ни кои не понѡждава егѡ. Понѡже тои кога знаше шнапредѡ що
хоче да прѡиди на негѡ, а тои можаше и да повѣгне, и да са скрѡи шѡ
врѣнге негѡе надалѣное мѣсто, а са не вѣгѡ, ни тога скрѡи шѡтова гав
но е, како са себе волю на смер предава бѡгрѣшнѡи инсѡ, за данѡ
и члѡкиа ро шдѡволокѡе робѣтво. Еѡліе.

Тогнѡза поншае прѡ негѡ, Іаковъ и Іоаннъ сѡи. Зеведѡванъ и рекѡ
ша: оучителю що проси штебѣ, хѡемъ това да стѡрѡишъ намъ? а онъ
рече имъ: что хѡите да стѡра вамъ? а онъ рекѡша емѣ: дай намъ
да сѡдѡни шдѣснѡю тебѣ, а дрѡгѡи шлѣвою тебѣ да сѡдѡнимъ вѡсла
вѣ твоѡ. И инсѡ рече имъ: можете ли да спѡите тѡ чѡша, що
хѡдѡ азъ да спѡю и, и крѣщеніе что са азъ крѣщамъ да са крѣсти
ти и за? а онъ рекѡша, можемъ. Толкованіе.

Тѡ двѡица Апли, за две причинѡ вѡстанѡли да просѡтъ шѡ оучи
телѡ своѡго такова са слава. Первое, понѡже и маи мало
срѡдѡтѡвѡе по прѡчнѡта Мрѡа со инсѡ хрѡта, шѡще, хсѡ
Іоаннѡ много любаше: тогѡ ради на маи наишѡ пошто ка тога хѡи
срѡдѡница, тѡ са мнѡло имъ ка кога сѡи по гѡлама шдрѡгѡи
Апѡстоли, тѡ хѡе хсѡ тѣхъ да подарѡ такова са слава.